

[Per Møller.]

regering. Når jeg mener, at det berørte hr. J. O. Krag ilde, ja, så vil jeg begrunde det med, at han fandt det påkrævet at fordreje og forvanske de udtalelser, jeg var kommet med. Når han siger: kan man da virkelig nu i 1969 rejse det spørgsmål, om folketinget er berettiget til at drøfte udenrigspolitik og træffe udenrigspolitiske beslutninger, må det spørgsmål jo ligesom afspejle, at det var altså en tanke, jeg havde rejst. Men dér må jeg henvise til — og jeg er så heldig at have manuskript, så jeg kan vide det nøjagtigt — hvad det var, jeg sagde i mit indlæg.

Jeg sagde bl. a., at det er folketingets selvstændige pligt og ret at spille en rolle, en afgørende rolle, i den udenrigspolitiske beslutningsproces. Jeg påpegede videre, hvordan det er folketingets naturlige opgave at træffe principbeslutninger, at afstikke retningslinjerne for den udenrigspolitik, der skal føres, og så føjede jeg dertil, at når principperne var lagt fast og linjerne var stukket af her i folketinget, ja, så kom opgaven for regeringen at arbejde på at få pustet liv i disse principper, at få levendegjort den politik, man her på et principielt grundlag har samlet sig om.

Jeg finder altså, at det er en afslørende forvanskning, at det skal drejes til, at jeg har rejst spørgsmålet om, hvorvidt folketinget overhovedet bør give sig af med at føre udenrigspolitiske debatter og træffe udenrigspolitiske beslutninger. Jeg understregede udtrykkeligt, at det netop er folketingets opgave og ret. Men derved fæstner sig og bekræftes det indtryk, at socialdemokratiet er gået uden for god sædvane ved at komme med en hel række af anvisninger om, hvordan og hvornår man skal gøre det ene og det andet. Det går uden for den fastlæggelse af principper, der er den umiddelbare opgave for folketinget.

Med henblik på den vel snart kommende afstemning vil jeg lige præcisere et enkelt punkt, nemlig at jeg må anbefale, at man stemmer imod det underændringsforslag, hr. Kai Moltke har fremsat. SF har stillet underændringsforslag til socialdemokratiets ændringsforslag. Dette underændringsforslag falder i 2 punkter, og det andet punkt, som vedrører Biafra, er ordret samme for-

mulering, som regeringspartierne anvender i deres forslag. Med henblik herpå vil jeg anbefale, at man undlader at stemme med tanke på, at det forslag, som derved ændres, det socialdemokratiske forslag, siden hen bør stemmes ned, bør forkastes.

Svend Haugaard: Jeg har blot nogle ganske få korte kommentarer og skal ikke trække debatten i langdrag.

Hr. Gert Petersen mente, at regeringsforslaget skulle opfattes som et konkret nej til en sikkerhedskonference. Jeg begriber ikke, hvordan hr. Gert Petersen kan få den løsning ud af det, for der er dog givet uforbeholden tilslutning til det finske initiativ om det samme. Derfor synes jeg nok, at udlægningen er meget forkert.

Med hensyn til Grækenland mente hr. Gert Petersen, at det blot var et ja til ikke at styrke det græske regime. Jeg vil bede hr. Gert Petersen om at læse videre i forslaget, hvor der står — jeg citerer:

„ . . . og i de regionale organisationer, hvor Danmark er medlem, at virke for sikring af demokrati og fundamentale menneskerettigheder“.

Jeg tror da ikke, der er mange, der mener, at der i det nuværende Athen er demokrati og fundamentale menneskerettigheder, og ordlyden er altså en direkte opfordring til en ændring af det pågældende styre og til at genindføre demokrati.

Så spurgte hr. Gert Petersen, hvordan det var med udenrigspolitik i regering og i opposition, om der var en forskel, og hvori forskellen lå. Jeg vil tro, at både regering og opposition har det sådan, at ønskerne er nøjagtig de samme, men det er da ganske klart, at i det øjeblik, man arbejder sammen med andre partier, må der tages et vist hensyn. Det burde heller ikke være nogen hemmelighed, heller ikke for hr. Gert Petersen, at man kan se forskelligt på forskellige udenrigspolitiske spørgsmål, og at der må tages et vist hensyn hertil.

I øvrigt sagde jeg med hensyn til spørgsmålet om Oder-Neisse og Gomulkas initiativ: at der også er danske initiativer, der virker i positiv retning, betragter jeg som en selvfølge. Hr. Gert Petersen kan jo ikke være uvidende om, at der kan ske noget på disse områder, som man ikke kan give